

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Ex dictis elucidatur prior pars huius propositionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

datio à formis imaginarijs, quatenus scilicet per talem cognitionē omnia materialia, & corporea, imperfectionesq; creatæ à Deo, modo dicto, remouētur, formaturq; proprius, licet imperfectus, & confusus conceptus Dei, vt ab illis omnibus distincti, quāuis detur semper in hac contemplatione associatio phantasiae circa propria ipsius phantasmata corporea, quæ tamen associatio, & adumbratio multoties fere imperceptibilis est, vt re & docet noster Thom. à Iesu lib. 5. de diuina contempl. c. 1. circa finē, qui etiā in eodē lib. c. 10. optime explicat ex SS. Patrū doctrina, quomodo hæc notitia secludens ex parte obiecti oēs imperfectiones, possit in hac vita, modo dicto reperiri, §. 11.

Ex dictis elucidatur prior pars huius propositionis.

O Vibus suppositis, quod attinet ad primam partē huius propositionis, duplex illius sensus, & vterq; verissimus esse potest. Primus est, eū qui ad supernaturalis contemplationis, etiā illius, quæ secundum humanum modū fit, sublimitatem perueniturus est, debere non quidē habitualiter, sed actualiter, hoc est in ipso contemplationis actu, intellectu à formis, seu speciebus imaginarijs nudare ad hunc sensum, vt & si reuera cum phantasia associatione, atq; ad eō per conuersionē ad phantasmata operetur, tamen ex parte obiecti, nihil tale concipiat, sed in sola illa Dei cognitione confusa, & caliginosa sistat, in qua ipsam phantasiae associationē, seu adumbrationē, vt pote fere imperceptibile, non sentiat; quod quonā pacto connaturaliter fieri possit, paragrapho præcedenti explicuimus. Et ad huiusmodi denudationē sic explicatam positiuē (vt sic dicamus) debito tēpore querendam, Mysticus noster Doctor virum cōtēplatiuū instruit, quia (vt sup. n. 4. dicebamus) re vera est in nostra potestate, cū auxilio gratiæ, quod consonē ad connaturale hominis operandi modū à Deo tribuitur.

Secundus vero sensus eiusdē partis est, eum qui ad illius contemplationis supernaturalis, quæ supra humanū modū fit, sublimitatē perueniturus est, debere tunc intellectum à formis, seu speciebus, imaginarijs omnino nudatū habere, taliter, vt etiā phantasiae associationem, conuersionemq; proinde ad phantasmata excludat: quamuis, n. id secundum connaturale operandi modum contingere nequeat, quod tantum voluit D. Thom. & alij PP. ac Doctores supra nu. 6. citati, bene tamen secundum alium superiorem, & supra humanum modum; quod aperte docent SS. Patres, imo & Angelicus ipse Doctor, pluresq; alij illustres Doctores, præsertim Mystici, quorum testimonia statim referemus; tenentq; plures alij; cuiusmodi sunt noster Thom. à Iesu c. 1. de cōt. c. 1. & 2. noster Ioan. à Iesu Maria in Theol. Myst. c. 6. noster Hier. à Matre Deit. de Theol. Myst. in via vnit. c. 2. 3. 4. & 5. Ant. Sucq. in 1. Viæ vitæ æternæ lib. 3. c. 16. Greg. de Valer. to. 1. disp. 6. p. 1. punct. 3. Ragusa in 3. p. disp. 26. Molin. Carthusian. tr. 2. de or. c. 6. §. 1. liber qui inscribitur, *Ascensus Montis Sion, diæta 3. c. 4.* Aluarado to. 1. Artis bene viuendi lib. 2. c. 42. Luisius Legionensis in quadam nota marginali, quæ habetur in cap. 1. Mansionis septimæ S. Matris nostræ THERESIÆ, Basil. Legionens. in Defensorio cit. propositione 3. & in quibusdam annotationibus ad confessiones Beati Ildephonsi de Orozco n. 21. & 23. pluresq; alij Doctores.

Vnde quamuis hæc prima pars propositionis Mystici nostri Doctoris in hoc secundo sensu, qui strictior & rigorosior est, intelligatur, insignem hanc tot Sanctorū Patrū, illustriumque Doctorum approbationē, tam quoad rem, quam quoad loquendū

B.
Joannis
à Cruce

Opera
mystica
NVI
124

quendi modum obtinet. Cæterum ad hanc contemplationem supernaturalem hoc secundo modo sumptam, atque adeò ad hanc omnimodam denudationem sic acceptam positivè quærendam, nequaquam inuitat Mysticus noster Doctor, propter eas, quæ supra n. 5. diximus, sed solum docet, eam non impedire, seu remouere ea, quæ eius à Deo infusionem impedire possent. Superest autem modo, ut Sanctorum Patrum, ac illustrium Doctorum testimonia, in quibus eadem doctrina, & locutio Venerabilis N. IOANNIS de prædicta denudatione non solum in primo, sed etiam in secundo sensu iam explicato continetur, referamus.

§. III.

*Testimonijs Sanctorum Patrum prædicta doctrina,
& locutio comprobatur.*

14. **O**btineatque primum locum Ecclesiæ lumen D. Augustinus lib. 12. de Genesi ad litteram c. 12. & 26. ubi de eleuatissima contemplatione, quæ in hac vita haberi potest, loquens, sic habet: *ibi sine vlla corporis similitudine perspicua veritas cernitur, nulli opinionum falsarum nebulis offuscatur, ibi virtutes animæ non sunt oppressæ ac laboriosæ, & infra subiungit: Vna ibi, & tota virtus est, amare quod videtur, & summa felicitas est, habere quod amatur, quod etiam docuit tract. 102. in Ioannem his verbis: Cùm verò spiritualis experit omnia iudicare, ipse autem à nemine diudicari, etiam si in hac vita adhuc velut per speculum ex parte respicit, tamen non nullo corporis sensu, non nulla imaginaria cogitatione, quæ capit, aut fingit, qualescumque similitudines corporum, sed mentis certissima intelligentia Deum intelligit, non corpus ipsi, sed spiritum, &c.*

Sed latius, & expressius id ipsum docet lib. 9. confes. cap. 10. his verbis. *Dichæmus: Si cui fileat tumultus carnis, fileant phantasia terra, & aquarum, & aëris; fileant & poli, & ipsi sibi anima fileat, & transeat se non se cogitando: fileant somnia & imaginaria reuelationes, omnia lingua, & omne signum, & quidquid transeundo fit, si cui fileat omnino. Quoniam si quis audiat, dicunt hac omnia: Non ipsa nos fecimus, sed fecit nos qui manet in æternum. His dictis si iam taceant, qui exierunt aurem in eum qui fecit ea, & loquatur ipse solus, non per ea, sed per se ipsas, ut audiamus verbum eius, non per linguam carnis, neque per vocem Angelis, nec per sonitum nubis, nec per ænigma similitudinum, sed ipsum, quem in his amamus, ipsum sine his audiamus: sicut nunc extremum nos, & rapida cogitatione attingimus æternam sapientiam super omnia manentem; si contentur hoc, & subtrahantur alia visiones longè imparis generis, & hac vna rapiat, & absorbeat, & recondat in interiora gaudia spectatorem suum, ut talis sit sempiterna vita, quale fecit hoc momentum intelligentia, cui suspiramus, nonne hoc est: in gaudium Domini tui?*

15. **C**ontinuat Augustino eius perpetuus discipulus, & illustrator Angelicus Doctor D. Thomas in 3. dist. 34 q. 1. art. 4. his verbis: *In statu viæ Deum magis videmus cognoscendo quid non est, quam apprehendendo quid est; & ideo quantum ad statum viæ, ponitur cor in munditia, non solum à passionum illecebris, sed etiam ab erroribus, & phantasmatibus, & spiritualium formis, à quibus omnibus docet abscedere, Dionys. cap. 1. de Mystica Theologia, tendentes in diuinam contemplationem, & in eadem quaestione art. 2. sic inquit: In his autem, quæ supra rationem sunt, perficit fides, quæ est inspectio diuinorum in speculo, & in ænigmate, quod autem spiritualium quæ*